

Tarentola mauritanica (Linnaeus, 1758)

La percepció que teníem dels **dragons** ha anat millorant amb el pas del temps, i tot i que continua havent-hi persones aprensives al seu aspecte i tacte, ja sabem que no s'aferren irremediament a la nostra pell sinó que compten amb unes estructures ben especials als dits; que no es mengen la roba sinó que depreden precisament les arnes que sí que ho fan; que si t'escupen, cosa que en cap cas fan, et quedes calb. Amb ells comptam amb uns grans aliats en el control d'insectes i aràcnids tant al camp com a la nostra llar.

Classe: REPTILIA
Ordre: SQUAMATA
Família: GEKKONIDAE

categoria UICN **LC** (preocupació menor)

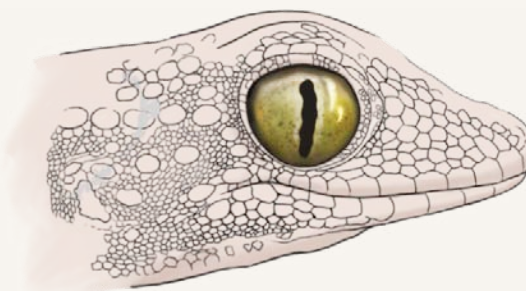
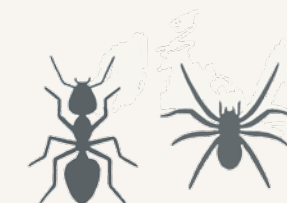
Els dragons tenen la capacitat de canviar de color, de gris blanquinós a marró quasi negre segons les circumstàncies del moment.

Geckobia latastei, àcar vermell que habitualment parasita aquest rèptil. És habitual veure'l als ulls o entre els dits

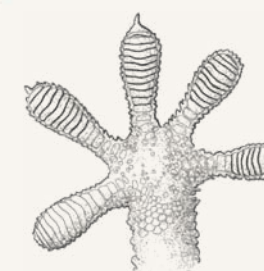

Cydalima perspectalis

Aquest insecticida natural s'alimenta generalment a terra, però freqüenta punts de llum i fanals durant la nit. Consumeix petits invertebrats com grills, arnes, mosques, moscards, aranyes, formigues i tota casta de larves.

Les extremitats presenten 5 dits amb 12 làmines senceres conformades per fibres (setes) que li permeten aferrar-se a tota classe de superfícies, fins i tot vidres, i on intervien les anomenades **Forces de Van der Waals**.

Tenen ungles a dos dels cinc dits (el tercer i quart dit) el que ens ajuda a diferenciar-les del dragonet, *Hemidactylus turcicus*, que té ungles a tots els dits i a la vegada una discontinuïtat central que sembla xapar el dit pel mig.

Sabies que... ?

Els dragons emeten diferents sons perfectament audibles, especialment durant l'època de cel. Així es comuniquen i interactuen amb altres individus per defensar el seu territori. **Els vols escoltar?**

Hemidactylus

Tarentola

A l'abril-maig comença el festeig i les còpules tenen lloc fins al juny. Les femelles fan entre una i tres postes, amb un o dos ous cada una. Els ous són blancs, petits, cilíndrics (de 10 x 15 mm). Els trobam soterrats, dins encletxes, davall pedres o teulades, també davall l'escorça d'ametllers o garrovers madurs. La incubació és molt variable i depèn molt de la temperatura (des de quaranta-quatre dies fins als setanta-cinc). Els petits neixen sols amb 5 cm de longitud.

Els dragons són preses naturals d'òlibes i xorics sense que aquests posin en perill les seves poblacions, però als darrers anys també són preses de fauna recentment arribada, tant de forma natural, com els esplugabous *Bubulcus ibis*, com invasores, com les serps de ferradura *Hemorrhois hippocrepsis* introduïdes fatalment a les Illes. També sumen pressió depredadora els moixos.

Els dragons tenen la capacitat d'autoamputar-se la coa quan un depredador els captura, això els ofereix l'oportunitat de salvar la vida a canvi de perdre una part no vital. Aquesta acció es coneix amb el nom d'AUTOTOMIA CAUDAL. La coa se sol regenerar passades unes setmanes, tot i que més curta i no tan mòbil.

